

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Balvzii Miscellaneorum Liber ... Hoc est,
Collectio Veterum monumentorum, quæ hactenus
latuerant in varijs codicibus ac bibliothecis**

Baluze, Etienne

Parisiis, 1679

Henrici Archiepiscopi Remensis epistola increpatoria ad Cardinales
Romanæ Ecclesiæ in causa Drogonis Cancellarij Noviomensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14735

aliam per adulterium copulavit. Vnde tam ipse quam ejus adultera anathematis meruerunt vinculis innodari; &, sicut credimus, antecessor noster bonæ memoriæ Eugenius Papa prohibuit ne filij qui ex adultera susciperentur, in paternam succederent hereditatem. Ceterum quoniam secundum legum statuta filius est quem legitimæ nuptiæ demonstrant, nec filius sed spurius dicitur qui de adulterio nascitur, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus ne illi jure successionis vel adultera aliquid de suprascripta hereditate ratione donationis propter nuptias sibi vindicent, districtius prohibeatis, & hoc fieri nullatenus permittatis, & si quis eidem G. super hoc injuriam vel molestiam inferre præsumserit, cum ad vos inde querela pervenerit, debitam de eo & plenam justitiam faciatis. Datum apud Montepessulanum xiv. Kal. Septembris.

*HENRICI ARCHIEPISCOPI
Remensis epistola increpatoria ad Cardinales
Romanæ Ecclesiæ in causa Drogonis Cancellarij
Noviomensis.*

Anno 1170.

Reverendis in Christo Patribus Episcopis & Cardinalibus sanctæ Romanæ Ecclesiæ filiis Henricus Remorum dictus Archiepiscopus salutem & reverentiam. Non sine admiratione multa & animi concussione recenseo quod apud vos nec gratiam meretur obsequium, nec amor vicissitudinem, nec humilitas adjumentum. Si vos in summo rerum cardine divina miseratio collocavit, non sibi contraria sed voluntati suæ similia quærit à suis professoribus exerceri. Ipse qui dicit, *Ego diligentes me diligo* à

servo suo dictum recipit: *Tu autem Domine sabaoth omnia cum tranquillitate judicas, & cum magna reverentia disponis nos.* Si vestrae condescendit abjectioni divina dignatio, si dilectionis, tranquillitatis, & reverentiae munus aeterna majestas exhibet hominum servituti, quid homo debet referre homini, qui non utique servus sed conservus est sub imperio conditoris? Adorari se prohibet angelus ab Apostolo; nec attendit conditionem carnis, sed superius dominantis arbitrium; nec honorem suscipiens Apostolus tumescit, nec erubescit angelus hominem revereri, qui genus humanum noverat Domini sui sanguine reparatum. Locum ejus tenetis. Vices agere debetis, & figuram similitudinis imitari. Si vobis, non necessitatis articulo, sed divinae vocis imperio subservimus, num debemus gratiam promereri? Cultoribus suis refert Deus gratiam pro gratia, & dilectores suos multiplici suffragio consolatur. Nos pro servitio reportamus offensam, pro beneficiis jurgia, dissensiones pro pace, pro dilectione molestiam. Quod fovemus opprimitis, quod adversamur assumitis. Et sic in vacuum cedit nostra devotio, quam vobis constanter tempore necessitatis exhibuimus, non verbo, neque lingua, sed opere & veritate. Dat omnibus affluenter divina bonitas, & nulli improperat. Nec nos obsequia nostra vobis ad improperium replicamus; sed de fructu operum nostrorum volumus justa vicissitudine satiari. Sat est dictum sapientibus. Quicquid enorme est complanat secunda correctio. Agite igitur quod debetis. Et si quid sumus in oculis vestris, si quid possumus apud vos, si quid de vobis bene meruimus, sentiat vestrae dilectionis efficaciam dilectus & familiaris noster Drogo Noviomensis Cancellarius, quem Dominus Papa, sicut placuit, non, sicut credimus, ut decuit, duro sententiae suae destituere videtur elogio;

cujus molestia nos non immeritò tangit, & angustia
erubescencia quam sine præjacenti culpa creditur sus-
stinere.

*EIVSDEM EPISTOLA AD
Alexandrum III. de eodem argumento.*

Reverendo in Christo patri & Domino Ale-
xandro Dei gratia summo Pontifici Henricus
Remorum dictus Archiepiscopus salutem & reve-
rentiam. Nullus est homini justior dolor quàm be-
neficij sui perdere diligentiam; nec debitoris ani-
mum gravior potest incurfare molestia quàm cum
pro gratia merito titulus reportetur offensæ. Miror,
& mirari satis non sufficit animus meus, quid occa-
sionis intervenit, quid accedit meriti mei, quid ope-
ris intercedit, ut Moyfi manus sentiam graves, &
affectum patris non qualem merui representet effe-
ctus. Quod enim fovere desidero vestra decolorat
auctoritas; & quibus de rigore justitiæ adversor, ve-
stra benevolentia sublevat in profectum. Audiunt
inimici mei & vestri opus vestrum & rancorem
meum; & lætantur quoniam vos fecistis. Non est
affectus filialis apud animum patris occultare quod
doleat, sed de planta tristitiæ fructum quærere gau-
diorum. Duo fecistis opera quæ miror, nec minùs
vicem vestram quàm meam doleo in illis. Inutilita-
tem, ne dicam graviùs, Atrebatensis illius promo-
veris in publicum. in quo & Ecclesia illa turbatur,
confunditur justitiæ rigor, Ecclesiæ prædia dissipantur.
Noviomensis Ecclesiæ Cancellarium, virum, ut
credo, honestatis & religionis amatorem, & meum
familiarem, non citatum, non auditum, non con-
victum canonicè, nec de propria confessione reum,
à gradu suo, sicut accepi, remove intenditis; cui